

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816202183
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8816202183.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: Ľ. R., K.. XX.X.XXXX, O. W. J.K. XXX/XX, B. K. I., zastúpeného: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídia 95, Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie úveru zo Zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 17.10.2016 pod č. k. 10C/73/2016-31 v znení opravného uznesenia zo dňa 1.12.2016 č. k. 10C/73/2016-45, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1) Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č. k. 10C/73/2016-31 určil, že úver zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 14.10.2013 je bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal určenia, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.10.2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov 800,- eur žalovaným ako veriteľom žalobcovi ako dlžníkovi je úverový vzťah bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom zmluvný vzťah podlieha ochrane spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej „OZ“). Žalobca poukázal na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože zmluva nemá všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. Pre absenciu podstatných náležitostí sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2) Žalobca žiadal žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť. U žalobcu neexistuje naliehavý právny záujem na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov. Došlo k uzavretiu úverovej zmluvy na poskytnutie istiny 800,- eur zvýšenej o poplatok 772,- eur. Tak sa žalobca ako spotrebiteľ zaviazal vrátiť 1.572,- eur s konečnou splatnosťou 27.9.2014. Jednalo sa o 12 mesačných splátok po 131,- eur, splatných vždy k 27. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc 27.10.2013. Ročná percentuálna miera nákladov (tzv. RPMN) je stanovená v zmluve na 96,50 %. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov je vo výške 458,80 eur, čo predstavuje RPMN v rozsahu 96,50 %.

3) Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané uzavretie úverovej zmluvy 14.10.2013, kde bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver 800,- eur za náklady 772,- eur. Celkové náklady spotrebiteľa sa prejavujú v úroku z úveru 39,15 % ročne. Súd úverový vzťah posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom v § 11 ods. 1 zákona sa stanovujú podmienky, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluvný vzťah je spotrebiteľským vzťahom, kde spotrebiteľ je zadefinovaný v § 52 ods. 4 OZ a dodávateľ v ods. 3, pričom spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tzv. neprijateľné podmienky. Nepochybne uzavretá zmluva je spotrebiteľskou

zmluvou, ktorá podlieha ochrane spotrebiteľov (zákon č. 250/2007 Z.z.), pričom je potrebné vychádzať aj zo Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalobca nepoprel, že mu bol poskytnutý úver vo výške 800,- eur, ale ako spotrebiteľ sa domáhal ochrany, aby nemusel vrátiť žalovanému sumu 800,- eur zvýšenú o 100 %. Samotná zmluva o úvere bola predformulovaná, napísaná drobným písmom, prakticky nezrozumiteľná a nečitateľná. Žalobcovi bola daná len na podpis. Nemal prakticky možnosť meniť zmluvné podmienky, len zmluvu podpísať. Ak je poskytnutý úver 800,- eur a má byť vrátený s navýšením o 772,- eur, je to v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., a to § 3 ods. 3. Keď zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti, ktoré sú uvedené v § 9 ods. 2, zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Preto súd vyhovel návrhu v celom rozsahu. O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

4) Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie právny zástupca žalovaného. Súd sa nevyporiadal s argumentáciou žalovaného, iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu, čím prakticky odňal žalovanému možnosť konať pred súdom prvej inštancie. Žalovaný poukázal na Smernicu Rady Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Takisto nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok. Nemusia byť vo forme amortizačnej tabuľky spresňované, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Samotný úver nebol poskytnutý v hotovosti, ale prostredníctvom zmenky, ktorej prevzatie potvrdil klient svojím podpisom. Žalovaný poukazuje na ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, že spotrebiteľský úver podľa zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobnými prostriedkami vydanými na meno spotrebiteľa. Samotné poskytnutie peňazí v hotovosti ešte neznamená, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

5) Okresný súd opravným uznesením zo dňa 1.12.2016 č. k. 10C/73/2016-45 rozhodol, že v zápisnici z pojednávania konaného dňa 17.10.2016 sa opravuje výrok o trovách konania, ktorým súd žalovanému priznal náhradu trov konania tak, že správne znie: „Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v plnej výške.“ Súd opravil výrok rozsudku Okresného súdu Vranov n/T zo dňa 17.10.2016 č. k. 10C/73/2016-31 v časti rozsudku, a to vo výroku, ktorým súd žalovanému priznal náhradu trov konania tak, že v tejto časti, má byť správne znenie rozsudku: „Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v plnej výške.“ V ostatnej časti zostáva zápisnica z pojednávania zo dňa 17.10.2016, ako aj rozsudok Okresného súdu Vranov n/T zo dňa 17.10.2016 č. k. 10C/73/2016-31 nezmenené.

6) Zástupca žalobcu k podanému odvolaniu uviedol, že nepodáva žiadne vyjadrenie.

7) Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 380 ods. 1 CSP č. 160/2015 Z.z., s tým, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný), pričom odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP). Okresný súd hodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov. Samotná Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.10.2013 rieši otázku poskytnutia spotrebiteľského úveru žalobcovi s povinnosťou vrátiť a zaplatiť celkové náklady so spotrebiteľským úverom vo výške 772,- eur, t.j. zaplatiť celkovo 1.572,- eur. Náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úrokov vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 313,20 eur. Administratívne náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tou spojenou sú vo výške 458,80 eur. Úver je dohodnutý do 27.9.2014. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) je 96,50 %. Žalovaný uviedol, že v deň podpísania úverovej zmluvy došlo aj k podpisu Dohody o splátkovom kalendári o možnosti vrátiť úver v 12-tich mesačných splátkach po 131,- eur vždy k 27. kalendárneho dňa v mesiaci počnúc 27.10.2013 so splatnosťou do 27.9.2014. Takáto dohoda ale žalovaným doložená nebola. Ust. § 1 ods. 3 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza, že spotrebiteľským úverom nie sú úvery bez úrokov a bez poplatkov. Okresný súd sa ale nezaoberal Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a teda aj odplaty za poskytnutie úveru v súlade s Nariadením vlády. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené v časti nemožnosti žalovaného ako veriteľa požadovať poplatky za poskytnutie úveru, aj keď je naznačená neprijateľnosť

požadovať vrátenie úveru navýšeného o 100 % vo forme poplatkov za poskytnutie úveru. Žalobca argumentuje tým, že v zmluve absentuje náležitosť uvedenia výšky, počtu a termínov splátok, istiny, úroku a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129, či doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (písm. f/), preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere stanovuje povinnosť vrátenia 1.572,- eur do 27.9.2014, pričom žalovaný nedoložil tvrdenú Dohodu o splátkach. Potom záver súdu prvej inštancie, že úver je bez poplatku a bezúročný je predčasný, resp. právne zdôvodnenie, prečo je tomu tak. V odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie to absentuje. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť tvrdenú v odvolaní ako nóvum, že úver nebol poskytnutý v hotovosti, ale prostredníctvom zmenky, takže súd prvej inštancie by mal osvetliť aj okolnosti poskytnutia úveru či pôžičky žalobcovi. Keďže okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej strane uskutočniť jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, potom odvolací súd zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie v naznačenom smere.

8) O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

9) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).